

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0446 van 28 juli 2015
in de zaak 1213/0456/A/2/0421

In zake: 1. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente RANST**

2. de **gemeente RANST**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partij: de nv **STEFSAM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Yves LOIX en Nele ANSOMS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 14 maart 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 17 januari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 10 oktober 2012 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van een horecazaak.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2520 Ranst, Kerkhoflei 2 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 534 E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 mei 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alisa KONEVINA die loco advocaat Tom SWERTS verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Katrien VERGAUWEN die loco advocaat Yves LOIX verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv STEFSAM verzoekt met een aangetekende brief van 6 mei 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 27 mei 2013 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tussenkomende partij werd tevens verzocht om een afschrift van de actueel geldende statuten over te maken.

Het verzoek tot tussenkomst werd tijdig ingediend en het verschuldigde rolrecht werd tijdig gestort.

De Raad stelt vast dat de tussenkomende partij geen gevolg heeft gegeven aan de beschikking van 27 mei 2013. De tussenkomende partij heeft geen afschrift van de actueel geldende statuten bijgevoegd. Het stuk 3A dat zij bij haar verzoekschrift tot tussenkomst heeft gevoegd, betreft enkel besluiten van de buitengewone algemene vergadering van de aandeelhouders op 23 december 2005, waarin wordt vermeld als vijfde besluit “aanneming van nieuwe statuten zonder wijziging van essentiële bepalingen”, zonder dat er een weergave van deze nieuwe statuten blijkt.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 25 juni 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het uitbreiden van een horecazaak”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 juli 2012 tot en met 4 augustus 2012, worden twee bezwaarschrift ingediend.

Het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie brengt op 17 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed brengt op 30 juli 2012 een gunstig advies uit.

De eerste verzoekende partij verleent op 5 september 2012 een ongunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 8 oktober 2012 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Uit het pre-advies van het College van Burgemeester en Schepenen van Ranst blijkt dat de ruimtelijke draagkracht van de omgeving geen grote feestzaal of horeca-gelegenheid toelaat. Tevens wordt gesteld dat het bijkomende verkeer in de smalle straten onaanvaardbaar is en er bij een dergelijke grote feestzaal meer autoparking wenselijk is. De overlast voor de dichtbevolkte dorpskern zal te groot zijn. Wij sluiten ons aan bij het ongunstig standpunt van de gemeente Ranst. Bijgevolg wordt deze aanvraag ongunstig geadviseerd.

...”

De eerste verzoekende partij weigert op 10 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. De eerste verzoekende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

- Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.
- Overwegende dat het gebouw geplaatst wordt op de perceelsgrens, waardoor het achterliggende steegje nog nauwer lijkt te worden dan het al is.
- Overwegende de te verwachten verkeers- en parkeerproblemen in de onmiddellijke omgeving, die bestaat uit smalle dorpsstraten. Hierdoor zal de al bestaande grote mobiliteitsproblematiek in Oelegem nog vergroot worden.
- Overwegende de toekomstige ligging van een bijkomende feestzaal in de nabijheid van een beschermd monument en dorpsgezicht.
- Overwegende dat er in Oelegem centrum al een feestzaal is.
- Overwegende de grote druk op de huidige parkeercapaciteit in Oelegem centrum.
- Overwegende dat hierdoor de ruimtelijke draagkracht overschreden wordt.

...”

De brandweer van Lier brengt op 25 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De tussenkomen partij tekent tegen deze beslissing op 9 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 januari 2013 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 15 januari 2013 beslist de verwerende partij op 17 januari 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De gemeente is van oordeel dat er te weinig parkeermogelijkheden voorzien worden. De aanvraag voorziet in 18 + 1 (mindervalideplaats) parkeerplaatsen. De horecazaak heeft na de werken (volgens het statistisch formulier) een oppervlakte van 295 m². Rekening houdend met de normen voor parkeervoorzieningen uit de Crow (tabel 6.3, horecazaken in matig stedelijk gebied, gelegen in het centrum) moeten er per 100 m² bruto-oppervlakte min. 4 en max. 6 parkeerplaatsen voorzien worden. De aanvraag voorziet 18+1 parkeerplaatsen en voldoet bijgevolg aan de normering. Het standpunt van de gemeente dat er te weinig parkeermogelijkheid voorzien wordt, kan niet bijgetreden worden.

De gemeente is van oordeel dat de draagkracht van de omgeving geen grote feestzaak of horecazaak toelaat. Dit standpunt wordt niet bijgetreden. Er is reeds een horecazaak gevestigd op deze plaats. De uitbreiding met een zaal heeft niet tot gevolg dat de draagkracht van het perceel wordt overschreden. Er wordt een parking op eigen terrein voorzien en er blijft voldoende open ruimte over (terras, speelruimte, groen). De gemeente merkt op dat er in Oelegem reeds een feestzaal aanwezig is. Dit kan wel zo zijn, doch, dit aspect is niet van stedenbouwkundige aard en kan bijgevolg niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de aanvraag. Hetzelfde geldt voor het bezwaar m.b.t. de waardevermindering van de omliggende woningen.

Bovendien geeft de aanvrager te kennen dat de zaal voornamelijk gebruikt zal worden voor het organiseren van koffietafels/begrafenissen, eventueel aangevuld met een babyborrel of communiefeesten. Uiteraard gelden voor de zaal steeds de normaal heersende reglementen in verband met nachtlawaai en geluidshinder. Ook vandalisme kan geverbaliseerd worden door de politie.

De gemeente is van oordeel dat het smalle steegje links van de aanvraag in het gedrang komt. Dit standpunt wordt niet bijgetreden. De aanvraag voorziet in het bouwen tot tegen de perceelsgrens, het steegje blijft echter onaangeroerd en behoud haar oorspronkelijke breedte. Het betreft een toegangsweg tot het links aanpalende perceel. Het is met andere woorden geen vrij, voor publiek toegankelijk pad.

Vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening is de aanvraag aanvaardbaar in het woongebied. De hoogte van de uitbouw wordt beperkt tot 3m50 en sluit aan bij de bestaande horecazaak. Er worden 3 bijgebouwen gesloopt.

....

De aanvraag is in overeenstemming met de geldende decretale en reglementaire bepalingen, op voorwaarde dat:

Het advies van de brandweer d.d. 25.10.2012 strikt nageleefd wordt
Het advies van toegankelijkheid d.d. 24.07.12 strikt nageleefd wordt.
...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De eerste verzoekende partij is een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. De tweede verzoekende partij is de Gemeente die verwijst naar het door haar gevoerde stedenbouwkundig en planologisch beleid.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.3.1, §1 VCRO, artikel 1.1.2, 13° VCRO, artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991, de formele en materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel en machtsoverschrijding.

1.1

De verzoekende partijen leveren in een eerste onderdeel kritiek op de beoordeling van de verwerende partij omtrent de voldoende parkeerplaatsen. De verzoekende partijen stellen dat de parkeernormen uit de CROW slechts richtlijnen zonder bindende kracht betreffen en dat het voorwerp van de aanvraag niet in concreto wordt getoetst aan de in de omgeving bestaande toestand.

De verzoekende partijen stellen dat elke juridische waarde moet worden ontzegd aan documenten die buiten het wettelijk planologisch instrumentarium vallen, dus ook aan deze CROW-normen.

De verzoekende partijen stellen dat de bestreden beslissing geen in concreto toets noch raming van de noodzakelijke parkeerplaatsen heeft gemaakt, noch wordt er een onderzoek gevoerd naar de in de onmiddellijke omgeving reeds bestaande parkeerproblematiek.

Ook menen de verzoekende partijen dat de normen van CROW niet toepasbaar zijn, omdat het voorwerp van de aanvraag gelegen is in landelijk gebied en niet in matig stedelijk gebied en dat de bestaande parkeerproblematiek ter plaatse noemenswaardig is.

De verzoekende partijen brengen een fotoreportage bij om de reeds aanwezige parkeerbelasting aan te tonen, stellen dat het kruisen en passeren wordt bemoeilijkt, stellen dat de parking aan de molen onvoldoende is om de parkeerdruk te kunnen opvangen, stellen dat de Kerkhoflei op

sommige plaatsen slechts voor ca. 3 – 3,5m werd verhard en wijzen op de aanwezigheid van een open gracht.

1.2

In het tweede middelonderdeel stellen de verzoekende partijen dat de overeenstemming met de in de omgeving bestaande toestand, zijnde de molen, de omliggende woningen en het kerkhof, niet wordt onderzocht.

De verzoekende partijen stellen dat de bestreden beslissing enkel de gevolgen van de uitbreiding op het perceel zelf beoordeelt en niet de gevolgen van de uitbreiding voor de onmiddellijke omgeving. De verzoekende partijen stellen dat er geen beoordeling werd gemaakt van de gevolgen van de uitbreiding met meer dan 160 m² op de draagkracht van de omgeving, vooral wat de parkeerproblematiek en de ontsluiting betreft.

1.3

In een derde middelonderdeel stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat het smalle steegje achteraan het perceel slechts een toegangsweg tot het links aanpalende perceel zou betreffen en geen vrij, voor het publiek toegankelijk pad zou vormen.

De verzoekende partijen stellen dat het steegje een voetweg betreft die voorkomt in de Atlas van de Buurtwegen en deze voetweg tot het openbaar domein behoort, waardoor het vrij toegankelijk is. Echter heeft de verwerende partij volgens de verzoekende partijen verkeerdelijk gesteld dat de voetweg geen vrij, voor het publiek toegankelijk pad, heeft gevormd. Nu het steegje wel degelijk toegankelijk is voor het publiek, achten de verzoekende partijen het wel relevant dat de horecazaak tot aan de perceelsgrens wordt uitgebreid omdat dit tot een bijkomend onveiligheidsgevoel zal leiden. De verzoekende partijen stellen dat de foutieve kwalificatie van het steegje als private toegangsweg ertoe leidt dat de verwerende partij een onvolledig onderzoek heeft gevoerd naar de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

3.

In haar toelichtende nota stellen de verzoekende partijen nog dat de normen van CROW vage en niet online te raadplegen richtlijnen afkomstig van een Nederlandse onderzoeksinstantie zijn zonder dat een concrete beoordeling van de onmiddellijke omgeving bestaande parkeer- en ontsluitingsproblematiek werd gevoerd.

De verzoekende partijen stellen verder dat een ernstige uitbreiding van de horecazaak wordt vergund (meer dan 160 m²), wat een sterke impact op de bestaande mobiliteit- en parkeersituatie tot gevolg zal hebben waardoor de verwerende partij zeker een onderzoek had moeten voeren naar de impact van de aanvraag op de bestaande parkeerproblematiek.

De verzoekende partijen verwijzen tot slot naar een van de weigeringsmotieven van de eerste verzoekende partij, waaruit duidelijk blijkt dat de tussenkomenende partij zich bewust was van het publieke karakter van deze steeg.

Beoordeling door de Raad

1.

Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied en dat het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt.

Nu het aangevraagde niet is gelegen in een gebied waarvoor een bijzonder plan van aanleg, ruimtelijk uitvoeringsplan of goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling bestaat, behoort het tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuur om te onderzoeken of het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

Artikel 4.7.21, §1 VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid dient te onderzoeken. Dit houdt in dat de deputatie de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering verrat in de beslissing van het college of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert ook niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid, waarbij zij de beginselen van artikel 4.3.1, §2 VCRO in acht dient te nemen. Deze beoordeling dient te gebeuren aan de hand van de **relevante** aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO en zij dient daarbij rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

Uit de bestreden beslissing moet duidelijk blijken op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de hem toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

2.

Zoals gesteld dient het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De ‘in de omgeving bestaande toestand’ is de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

De bestreden beslissing bevat een concrete omschrijving van de bouwplaats zelf. Zo wordt uitgebreid gesteld dat er reeds een horecazaak gevestigd is op de plaats, dat de uitbreiding met een zaal niet tot gevolg heeft dat de draagkracht van het perceel wordt overschreden, dat de parking op eigen terrein wordt voorzien en dat er voldoende open ruimte overblijft. Verder wordt gesteld dat de aanvraag aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening, omdat de hoogte van de uitbouw wordt beperkt tot 3m50, aansluit bij de bestaande horecazaak en er drie bijgebouwen gesloopt worden.

De bestreden beslissing bevat eveneens een afdoende motivering omtrent de parkeerproblematiek. De verwerende partij baseert zich hiervoor op een “normering” van “de CROW (tabel 6.3, horecazaken in matig stedelijk gebied, gelegen in het centrum)”. Deze parkeernormen zijn trouwens, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren, wel ‘on line’ consulteerbaar, en worden door diverse gemeenten gehanteerd in hun gemeentelijke bouwverordening. Het zijn dus wel degelijk ‘gekende’ normen.

De Raad stelt echter samen met de verzoekende partijen vast dat dit inderdaad geen bindende rechtsregels zijn. Echter betekent dit nog niet dat de verwerende partij niet mag verwijzen naar deze 'Nederlandse parkeernormen' om te onderzoeken of er voldoende parkeermogelijkheden zijn. De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat door de uitbreiding er onvoldoende parkeerplaatsen zullen zijn of dat de verwerende partij kennelijk onredelijk is geweest bij de beoordeling van het aantal parkeerplaatsen. Het feit dat de rechterkant van de Kerkhoflei momenteel gebruikt wordt voor het inrij-parkeren, doet niets af aan de vaststelling van de verwerende partij dat de aanvraag op eigen terrein voldoende parkeerplaatsen voorziet. De verzoekende partijen tonen bovendien niet aan dat de huidige parkeerdruk op de Kerkhoflei wel degelijk veroorzaakt wordt door de uitbating van de huidige horecazaak.

3.

In de bestreden beslissing wordt echter nergens een beoordeling gemaakt van de ruimtelijke gevolgen van de aanvraag op 'in de omgeving bestaande toestand' en de aldaar bestaande bebouwing. De omgeving wordt in de bestreden beslissing zelfs niet omschreven.

Een loutere omschrijving van de impact op het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, is geen concrete, laat staan redelijke beoordeling van de ruimtelijke gevolgen van de bestreden vergunning voor de percelen die zich bevinden rond het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft bevinden.

De bestreden beslissing bevat enkel een motivering over het voorwerp van de aanvraag zelf maar bevat geen toetsing aan de aandachtspunten uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO.

Er moet dan ook worden vastgesteld dat er verder elke concrete omschrijving van de omgeving en het straatbeeld als dusdanig ontbreekt.

De enige ruimtelijke motivering omtrent de omgeving betreft het steegje aan de achterkant. De bestreden beslissing stelt dat de aanvraag voorziet in het bouwen tot tegen de perceelsgrens en dat het steegje onaangeroerd blijft en het bovendien enkel een toegangsweg betreft tot het links aanpalend perceel.

Echter wordt niet verduidelijkt welke impact het voorzien van een uitbouw van 11m op 10m op de perceelsgrens op de in de omgeving bestaande toestand zal hebben. Het louter stellen dat er niet aan het steegje wordt geraakt, ongeacht of het steegje al dan niet een openbare weg betreft, is niet voldoende om de impact van een gebouw dat op de perceelsgrens wordt gebouwd, te toetsen aan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het loutere feit dat er reeds een horecazaak gevestigd is, kan niet tot de vrijstelling van het onderzoek van de impact op de omgeving door de bijkomende bebouwing leiden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middel

Het overige middel, handelend over de in bestreden beslissing opgenomen voorwaarden van naleving van het advies van de brandweer en toegankelijkheid, wordt niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv STEFSAM is onontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 17 januari 2013, waarbij aan de nv STEFSAM de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van een horecazaak op een perceel gelegen te 2520 Ranst, Kerkhoflei 2 en met kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 534.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de nv STEFSAM en dit binnen een vervalttermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de nv STEFSAM.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 juli 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS